

jo vigtigt, at folk ved det. Der forstår jeg Fremskridtspartiets forslag sådan, at man mener, at den enkelte skal have mulighed for at tilkendegive sin holdning på sygesikringsbeviset.

Sidste år snakkede vi netop om tilkendegivelse via sygesikringsbeviset, og dengang fandt vi frem til, at tilmelding via sygesikringsbeviset ikke ville betyde nogen lettelse for den enkeltes mulighed for nemt at tilmelde sig, for det er jo det, det drejer sig om. Med de nye sygesikringskort sker der kun en udskiftning ved bortkomst, flytning og lægeskift, og det betyder så, at der vil gå en rum tid, før alle sygesikringsbeviser er blevet udskiftet.

Et andet problem er, at der er dårlig plads på et sådant plastickort til at anføre alle valgmuligheder; i dag er der jo flere valgmuligheder på donorkortet. Hvis man vil have det med på sygesikringskortet, skulle det gøres elektronisk; men hvis registreringer sker på magnetstriben, så skal den enkelte jo henvende sig et sted, hvor sygesikringskortets oplysninger kan læses for eventuelt at få det rettet, for der ligger jo også det i det, at man måske ændrer opfattelse eller måske har glemte, hvad det egentlig var, man meldte sig til i sin tid, og det kan man jo ikke selv se på sådan en strimmel.

Resultatet af sidste års overvejelser blev derfor, at det, man skulle, var at gøre det lettere at få et donorkort, så man kunne tage stilling, og den konklusion er jeg fortsat enig i. Det blev også lettere at få folderen om organdonation i forbindelse med, at der blev indført mulighed for at rekvirere den via tryknaptelefonen.

Så er der to amter, Ringkøbing Amt og Frederiksborg Amt, som derudover har besluttet at husstandsomdele donorfolderen. Det er jo godt. Det er så aftalt med amterne, at der skal finde en evaluering sted, så vi kan se, om det gav noget, om der kom en større interesse, om man fik en større respons på det, og så kan vi se, om det er den form for distribution, vi skal have i de andre amter. Hvis det viser sig at være en succes, så gør vi det landsdækkende, og på den måde giver man alle myndige mulighed for på en nem måde at få tilkendegivet sin stillingtagen. Derudover blev der sendt, og der sendes stadig væk OBS-indslag, hvor man henviser til dette telefonnummer, som man kan rekvirere folderen på.

Så er der endelig transplantationsgruppen, som er nedsat af en lang række handicaporganisationer. De yder et utrolig godt stykke arbejde med information af befolkningen.

Ud over direkte information af befolkningen er det også vigtigt at sikre, at sygehusenes personale er i stand til på en god og naturlig måde at tage spørgsmålet om organdonation op med de efterladte, hvilket er utrolig vanskeligt. Derfor er der også en uddannelseside af det, for det er ikke noget, der er umiddelbart nemt at forvalte; det skal man lære.

Sundhedsstyrelsen har derfor på samtlige sygehuse påbegyndt et arbejde med dem, som vi nu kalder for nøglepersonerne, så også de kan fastholde personalets opmærksomhed om emnet og gøre dem mere trygge ved den svære situation, for det er vigtigt, at de pårørende kommer til at stå over for et personale, som på en professionel, god og tillidsvækkende måde kan informere om spørgsmålet.

Så jeg synes, der er mange aktiviteter i gang med henblik på at informere befolkningen om organdonation og også med henblik på at få dem til at tage stilling, hvilket kan illustreres ved, at vi årligt bruger 1,5 mio. kr. til oplysningsindsatsen over for befolkningen, og det er et beløb, som jeg forventer videreført i 1997.

Så jeg mener ikke, at der er behov for lovændringer med henblik på at sikre et mere intensiveret arbejde for at skaffe flere organdonorer. Denne mening har jeg bl.a. som følge af, at jeg som før nævnt ikke finder, at problemet med, at pårørende siger nej til organdonation, hvor den afdøde har sagt ja, er så stort i antal, at det begrunder en ændring af reglerne. Jeg har også nævnt de problemer, der ville være i forbindelse med det.

Oplysning og information kræver jo ikke lovgivning og finder fortsat sted, ligesom der også arbejdes med forbedringer af det oplysningsmateriale, som vi sender ud. Det gør vi løbende.

Så på den baggrund må jeg nok sige, jeg ikke mener, der er brug for Fremskridtspartiets forslag. Men jeg vil da gerne pointere, at jeg ligesom Fremskridtspartiet mener, at det er vigtigt at få befolkningen til at tage stilling til spørgsmålet om organdonation.

Holger Graversen (S):

Som ministeren har nævnt, går Fremskridtspartiets forslag bl.a. ud på at gøre folks tilsagn via donorregistret juridisk bindende; det vil sige, at de pårørende ikke under nogen omstændigheder kan ændre afdødes tilsagn.

Socialdemokratiet er enig i, at vi har et problem med mangel på organdonorer. Vi er også enige i, at pårørende ikke bør ændre på en